

1. DEFINIȚII ȘI STANDARDE

1.A. Definiții

1.A.1. Definiții generale (juridice)

Principalele definiții¹ aplicabile, conform Ordonanței Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național², sunt următoarele:

1. *Patrimoniul arheologic*³ reprezintă ansamblul bunurilor arheologice care este format din:
 - (i) siturile arheologice clasate în Lista monumentelor istorice situate suprateran, subteran sau subacvatic, ce cuprind vestigii arheologice: structuri, construcții, grupuri de clădiri, precum și terenurile cu potențial arheologic reperat, definite conform legii;
 - (ii) bunurile mobile, obiectele sau urmele manifestărilor umane, împreună cu terenul în care acestea au fost descoperite;
2. *Cercetarea arheologică*⁴ constituie ansamblul măsurilor cu caracter științific și tehnic menite să asigure prospectarea, identificarea, decopertarea prin săpături arheologice, investigarea, recoltarea, înregistrarea și valorificarea științifică, inclusiv publicarea, a patrimoniului arheologic.

Conform legii, cercetarea arheologică nu poate fi realizată decât de către personalul de specialitate atestat și înregistrat în Registrul Arheologilor⁵.

Evaluarea rezultatelor cercetării arheologice, concretizată în rapoarte arheologice, constituie fundamentul statutului juridic al protecției descoperirilor arheologice sau, după caz, al descărcării de sarcină arheologică a zonei.

¹ O.G. 43, art. 2

² Cu modificările și completările introduse prin Legea 378/2001, publicate în Monitorul Oficial nr. 394 din 18 iulie 2001, precum și cu modificările și completările introduse prin Legea 462/2003 publicate în Monitorul Oficial nr. 820 din 19.11.2003

³ O.G. 43, art. 2 lit. b)

⁴ O.G. 43, art. 2 lit. c)

⁵ Instituit prin O.M.C. nr. 2072

3. *Cercetările arheologice sistematice*⁶ sunt cercetările de întindere și durată mare executate conform unui proiect de cercetare multianual;
4. *Cercetările arheologice de salvare*⁷ sunt cercetările arheologice întreprinse în zonele cu patrimoniu arheologic cunoscut și cercetat, precum și cele care sunt determinate de lucrările de restaurare parțială sau totală a monumentelor istorice, desfășurate potrivit legislației în vigoare⁸ privitoare la protejarea monumentelor istorice;
5. *Cercetările arheologice preventive*⁹ sunt cercetările arheologice determinate de lucrările de construire, modificare, extindere sau reparare privind căi de comunicație, dotări tehnico-edilitare, inclusiv subterane și subacvatice, excavări, exploatări de cariere, construcția de rețele magistrale, amenajări pentru îmbunătățiri funciare, rețele de telecomunicații, amplasarea de relee și antene de telecomunicații, lucrări de cercetare și de prospectare a terenurilor – foraje și excavări –, necesare în vederea efectuării studiilor geotehnice, amplasarea balastierelor și a sondelor de gaze și petrol, precum și alte lucrări care afectează suprafața solului în zonele cu patrimoniu arheologic reperat, indiferent dacă se execută în intravilanul sau extravilanul localităților și indiferent de forma de proprietate a terenului.

Acest tip de cercetări poate avea loc atât în zone cu patrimoniu arheologic reperat cât și în zonele cu patrimoniu arheologic cunoscut și cercetat .

Cercetările arheologice preventive și de salvare sunt parte componentă a strategiilor de dezvoltare durabilă, economico-socială, turistică, urbanistică și de amenajare a teritoriului, la nivel național și local.

6. *Descoperirile arheologice*¹⁰ sunt rezultate ca urmare a evidențierii, prin intermediul săpăturilor arheologice, a patrimoniului arheologic;

⁶ O.G. 43, art. 2 lit. c1)

⁷ O.G. 43, art. 2 lit. c2)

⁸ Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice

⁹ O.G. 43, art. 2 lit. c3)

¹⁰ O.G. 43, art. 2 lit. d)

7. *Descoperirile arheologice întâmplătoare*¹¹ sunt bunurile de patrimoniu arheologic evidențiate ca urmare a acțiunii factorilor naturali sau a oricăror acțiuni umane care nu sunt parte a cercetării arheologice efectuate de arheologii atestați;
8. *Zonele cu patrimoniu arheologic cunoscut și cercetat*¹² cuprind terenurile în care, ca urmare a cercetării, au fost descoperite bunuri arheologice;
9. *Siturile arheologice declarate zone de interes național*¹³ sunt siturile arheologice a căror cercetare științifică, protejare și punere în valoare este de importanță excepțională sau sunt monumente istorice înscrise în Lista Patrimoniului Mondial al UNESCO.
10. *Zonele cu patrimoniu arheologic reperat*¹⁴ sunt terenurile pentru care există informații despre existența patrimoniului arheologic, inclusiv zonele de protecție a siturilor arheologice și a monumentelor istorice.
11. *Zonele cu potențial arheologic evidențiat întâmplător*¹⁵ sunt acele terenuri, în care existența bunurilor de patrimoniu arheologic s-a evidențiat în mod neprevăzut, ca urmare a:
- (i) acțiunilor umane, altele decât cercetarea arheologică atestată, cum ar fi: lucrări de construcții, lucrări de prospecțiuni geologice, inclusiv teledetecție, lucrări agricole, precum și alte tipuri de lucrări și cercetări efectuate subteran sau subacvatic;
 - (ii) acțiunilor factorilor naturali, cum ar fi: seisme, alunecări de teren, inundații, eroziunea solului și altele;

Zona cu patrimoniu arheologic evidențiat întâmplător se delimitează în jurul locului descoperirii arheologice întâmplătoare pe toată suprafața terenului care asigură protejarea necesară cercetării arheologice.

¹¹ O.G. 43, art. 2 lit. e)

¹² O.G. 43, art. 2 lit. f)

¹³ O.G. 43, art. 2 lit. g)

¹⁴ O.G. 43, art. 2 lit. h)

¹⁵ O.G. 43, art. 2 lit. i)

Observăm că acest text de lege introduce un număr de distincții juridice fundamentale în funcție de patrimoniul arheologic.

Ca urmare:

- modul de evidențiere al patrimoniului arheologic determină clasificarea terenurilor în următoarele categorii:
 - *Zonele de patrimoniu arheologic cunoscut și cercetat*¹⁶
 - *Zonele cu patrimoniu arheologic reperat*¹⁷
 - *Zonele cu potențial arheologic evidențiat întâmplător*¹⁸
- pe de altă parte modul de evidențiere al patrimoniului arheologic determină și definirea a două categorii subsumate patrimoniului arheologic:
 - *Descoperirile arheologice*¹⁹
 - *Descoperirile arheologice întâmplătoare*²⁰

De aici rezultă importanța fundamentală pe care o acordă legiuitorul patrimoniului arheologic și modului în care el ajunge să ne fie cunoscut.

Mai mult, patrimoniul arheologic – prin evaluarea sa – constituie și temeiul stabilirii unor măsuri de protecție sau, dimpotrivă, al anulării unor măsuri de protecție instituite anterior.

1.A.2 Definiții specifice

Pentru a detalia definiția cercetării arheologice²¹ am considerat necesară definirea principalelor etape în care poate fi divizat acest concept. Aceste etape sunt cele în care pot fi grupate cea mai mare parte a operațiilor efectuate de arheologi: diagnostic, săpătură, supraveghere, intervenții asupra materialului arheologic.

¹⁶ O.G. 43, art. 2 lit. f)

¹⁷ O.G. 43, art. 2 lit. h)

¹⁸ O.G. 43, art. 2 lit. i)

¹⁹ O.G. 43, art. 2 lit. d)

²⁰ O.G. 43, art. 2 lit. e)

²¹ O.G. 43, art. 2 lit. c)

1.A.2.1. Diagnosticul arheologic

Diagnosticul arheologic este un tip de evaluare a patrimoniului arheologic care ar trebui să precedă orice intervenție asupra unui teren delimitat topografic sau într-un sit arheologic.

Pe baza sa pot fi luate decizii importante asupra strategiilor aplicabile și în privința gestionării patrimoniului mobil și imobil, inclusiv prin motivarea necesității unei intervenții prin săpătură arheologică.

Rezultatele acestor tipuri de evaluare sunt cele care formează baza unui proiect de săpătură sau supraveghere arheologică.

1.A.2.1.a. Diagnosticul documentar

Evaluarea rezultatelor cercetării arheologice²² realizată prin diagnosticul documentar constă în precizarea caracterului, calității și accesibilității potențialului arheologic al unui teren sau al unui sit. Acesta constă în colectarea tuturor surselor de informare disponibile – scrise, grafice, fotografice și electronice.

Rezultatul final al acestei evaluări este Raportul de diagnostic documentar²³, redactat obligatoriu în limba română.

Diagnosticul documentar este parte integrantă a activității de cercetare științifică.

Obiectivele

Obiectivul general al diagnosticului documentar este de a colecta informații despre patrimoniul arheologic al unui teren sau al unui sit (inclusiv prezența sau absența acestuia, caracterul, distribuția spațială, datarea, integritatea, starea de conservare) pentru a îl putea evalua în context.

Obiectivele particulare:

²² O.G. 43, art. 2

²³ Convenția La Valleta, art. 7, alin. (ii)

- formularea unei strategii de asigurare a înregistrării, conservării, restaurării sau managementului respectivelor resurse arheologice²⁴.
- formularea unei strategii pentru o viitoare cercetare intruzivă/distructivă, în cazul în care caracterul sau valoarea potențialului arheologic nu sunt suficient cunoscute pentru a permite o decizie imediată.
- formularea unor propuneri pentru cercetarea ulterioară, în cadrul unui Proiect de cercetare arheologică.

1.A.2.1.b. Diagnosticul de teren

Evaluarea rezultatelor cercetării arheologice²⁵ realizată prin diagnosticul de teren constă în operațiunea planificată, limitată în timp, nedistructivă și/sau intruzivă, ce are drept scop determinarea prezenței sau absenței patrimoniului arheologic într-un teren sau sit arheologic. În cazul descoperirii de patrimoniu arheologic, Diagnosticul de teren constă în definirea distribuției spațiale, a caracterului și a stării sale de conservare, permițând o apreciere a valorii lui științifice.

Rezultatul final al acestei evaluări este Raportul de diagnostic de teren²⁶, redactat obligatoriu în limba română.

Diagnosticul de teren este parte integrantă a activității de cercetare științifică.

Obiectivele

Obiectivul general al diagnosticului de teren este de a dobândi informații despre patrimoniul arheologic dintr-o zonă delimitată sau sit arheologic (inclusiv prezența sau absența acestuia, caracterul, distribuția spațială, datarea, integritatea, starea de conservare și calitatea), pentru a aprecia dacă trebuie elaborat un Proiect de cercetare arheologică.

Obiectivele particulare:

²⁴ Convenția La Valleta, art. 7, alin. (i).

²⁵ O.G. 43, art. 2

²⁶ Convenția La Valleta, art. 7, alin. (ii)

- formularea unei strategii de asigurare a înregistrării, conservării, restaurării sau managementului patrimoniului arheologic²⁷.
- formularea unei strategii pentru o viitoare cercetare, intruzivă/distruktivă, în cazul în care caracterul sau valoarea potențialului arheologic nu sunt suficient cunoscute pentru a permite o decizie imediată.
- formularea unor propuneri pentru o cercetare ulterioară (în cadrul unui proiect de cercetare arheologică).

1.A.2.2. Săpătura arheologică

Evaluarea rezultatelor cercetării arheologice²⁸ realizată ca urmare a intervenției asupra patrimoniului arheologic într-un teren delimitat sau sit arheologic, prin punerea în practică a unui proiect de cercetare arheologică este Săpătura arheologică.

Intervenția asupra patrimoniului arheologic poate fi realizată prin lucrări de teren neintruzive/intruzive, aflate sub controlul permanent al unor arheologi atestați.

Rezultatul final al acestei evaluări este Raportul de săpătură arheologică²⁹, redactat obligatoriu în limba română.

Săpătura arheologică este parte integrantă a activității de cercetare științifică.

Obiectivele

Obiectivul general al săpăturii arheologice este de a evidenția în vederea examinării patrimoniul arheologic dintr-un teren delimitat sau sit arheologic, conform obiectivelor stabilite prin proiectul de cercetare.

Obiectivele particulare ale săpăturii arheologice sunt:

- mai buna înțelegere a patrimoniului arheologic descoperit întâmplător sau ca urmare a unei operațiuni de diagnostic arheologic.

²⁷ Convenția La Valleta, art. 7, alin. (i).

²⁸ O.G. 43, art. 2

²⁹ Convenția La Valleta, art. 7, alin. (ii)

- analiza tuturor elementelor constitutive ale patrimoniului arheologic descoperit.
- interpretarea patrimoniului arheologic.
- diseminarea, cât mai larg posibil³⁰, prin publicarea detaliată³¹, a informațiilor despre patrimoniul arheologic descoperit și a interpretării rezultatelor cercetării sale.

1.A.2.3. Supravegherea arheologică

Evaluarea rezultatelor cercetării arheologice³² realizată prin Supravegherea arheologică este operațiunea ce are drept scop observarea, înregistrarea datelor și cercetarea patrimoniului arheologic³³ descoperit întâmplător³⁴ ce se desfășoară în același timp cu alte lucrări de teren ce nu au caracter arheologic³⁵.

Rezultatul supravegherii arheologice este un Raport de supraveghere arheologică³⁶, redactat obligatoriu în limba română.

Supravegherea arheologică este parte integrantă a activității de cercetare științifică.

Obiectivele

Obiectivul general al supravegherii arheologice este de a decide dacă starea de conservare și calitatea patrimoniului arheologic impune elaborarea și punerea în practică a unui proiect de cercetare arheologică.

Obiectivele particulare sunt:

- obținerea de informații despre patrimoniul arheologic prin înregistrarea tuturor datelor relevante referitoare la prezența sau calitatea acestuia,

³⁰ Convenția La Valleta, art. 7, alin. (i).

³¹ Convenția La Valleta, art. 7, alin. (ii)

³² O.G. 43, art. 2

³³ O.G. 43, art. 2 lit. b)

³⁴ O.G. 43, art. 2 lit. e)

³⁵ Această definiție nu este aplicabilă situațiilor în care este necesară monitorizarea conservării patrimoniului arheologic *in situ*.

³⁶ Convenția La Valleta, art. 7, alin. (ii)

care nu au putut fi cunoscute înainte de declanșarea unor lucrări care afectează solul³⁷.

- semnalarea de către arheolog, atunci când este cazul, că au fost descoperite elemente de patrimoniu arheologic pentru care este necesară adoptarea măsurilor impuse de legislația în vigoare.
- colectarea de informații și interpretarea acestora pentru a decide declanșarea unei săpături arheologice necesară salvării patrimoniului arheologic.

1.A.2.4. Colectarea materialului arheologic

Toate materialele arheologice, indiferent de modalitatea de evidențiere, fac parte din categoria juridică a patrimoniului arheologic³⁸.

Datele colectate despre materialele arheologice, precum și orice intervenție ce are în vedere prelucrarea sau conservarea lor, permit interpretarea caracterului, a modului de evoluție și datarea unei structuri sau unui complex, distribuția spațială a acestora. Ele sunt determinante pentru stabilirea extinderii unui complex, ansamblu sau sit arheologic.

Materialele arheologice sunt, de asemenea, elemente esențiale pentru diseminarea cunoștințelor cu privire la patrimoniul mobil cât și la cel imobil.

1.A.2.4.a. Înregistrarea datelor arheologice

Evaluarea rezultatelor cercetării arheologice³⁹ realizată prin Înregistrarea datelor arheologice, constă în colectarea tuturor datelor obținute ca urmare a oricăreia dintre fazele cercetării arheologice.

Toate datele vor fi înregistrate în limba română, într-un format compatibil cu Repertoriul Arheologic Național.

³⁷ Convenția La Valleta, art. 7, alin. (i).

³⁸ Cf. art. 2, alin. b) pentru definiția patrimoniului arheologic.

³⁹ O.G. 43, art. 2

Înregistrarea datelor arheologice este parte integrantă a activității de cercetare științifică.

Obiectivele

Obiectivul general al înregistrării datelor arheologice⁴⁰ este de a examina un complex, o structură sau o construcție, o așezare umană dintr-o epocă istorică sau un teren în vederea colectării și salvării oricărui element susceptibil de a oferi informații care să contribuie la datarea sau interpretarea patrimoniului arheologic.

Obiectivele particulare:

- analizarea tuturor descoperirilor arheologice
- înregistrarea tuturor tipurilor de informații.
- realizarea unei arhive care să permită regăsirea și reinterprearea patrimoniului arheologic.
- diseminarea cât mai multor informații, rezultate ca urmare a unei cercetări arheologice.

1.A.2.4.b. Prelucrarea materialului arheologic

Evaluarea rezultatelor cercetării arheologice⁴¹ realizată prin prelucrarea materialelor arheologice constă în procesul de căutare, identificare, recoltare, sortare, spălare, marcare, conservare, înregistrare, analizare, interpretare și pregătire pentru depozitarea permanentă a tuturor materialelor obținute ca rezultat al săpăturii⁴² și diseminarea acestor rezultate.

Toate operațiunile de prelucrare a materialelor arheologice sunt parte integrantă a cercetării arheologice⁴³.

Obiectivele

⁴⁰ Convenția La Valleta, art. 7, alin. (i)

⁴¹ O.G. 43, art. 2

⁴² O.G. 43/2000 art. 2 alin. d)

⁴³ Cf. O.G. 43/2000 art. 2, alin. c) pentru definiția cercetării arheologice

Obiectivul general

Prelucrarea materialului arheologic încearcă să ajute la înțelegerea societăților și mediului în care s-au dezvoltat, nu numai la nivel de sit, dar și în context local, județean, regional, național și internațional⁴⁴. Rezultatele acestei activități trebuie să fie documentate și vor fi diseminate într-una sau mai multe lucrări publicate.

Obiective particulare:

- Studierea și analizarea patrimoniului arheologic
- Realizarea unei arhive a sitului care să permită accesul la informațiile colectate
- Salvarea a cât mai multe informații care să permită reevaluări și analize viitoare⁴⁵.

⁴⁴ Convenția La Valleta, art. 7, alin. (i)

⁴⁵ Convenția La Valleta, art. 2, alin (ii)

1.B. Prevederi generale

1. Cercetarea arheologică este parte componentă a strategiilor de dezvoltare durabilă, economico-socială, turistică, urbanistică și de amenajare a teritoriului, la nivel național și local⁴⁶.
2. Principala obligație a arheologilor este aceea a cunoașterii și respectării legislației privitoare la protecția patrimoniului cultural, precum și a tuturor celorlalte norme legale aflate în vigoare.
3. Toate etapele cercetării arheologice sunt parte integrantă a activității de cercetare științifică, așa cum este ea definită de legislația în vigoare.
4. Toate etapele cercetării arheologice (diagnostic, săpătură, supraveghere, intervenții asupra materialului arheologic) vor fi întreprinse folosind toate acele metode, tehnici și practici specifice considerate a fi necesare pentru a obține maximum de informații referitoare la patrimoniul arheologic din zona cercetată.
5. Toate etapele cercetării arheologice (diagnostic, săpătură, supraveghere, colectarea materialului arheologic) vor fi întreprinse folosind numai acele metode și mijloace considerate a nu afecta de o manieră iremediabilă patrimoniul arheologic din zona cercetată.
6. Toate acțiunile întreprinse în cadrul etapelor cercetării arheologice (diagnostic, săpătură, supraveghere, intervenții asupra materialului arheologic) vor respecta prevederile Regulamentului Săpăturilor Arheologice din România.
7. Arheologii vor respecta principiile Codului Deontologic al Arheologilor din România.
8. Toate etapele cercetării arheologice (diagnostic, săpătură, supraveghere, intervenții asupra materialului arheologic) se vor finaliza prin rapoarte care vor cuprinde toate acele date care sunt esențiale pentru:
 - justificarea metodei și tehnicilor folosite
 - justificarea resurselor utilizate
 - justificarea concluziilor la care s-a ajuns
9. Toate rapoartele vor fi obligatoriu redactate în limba română.

⁴⁶ O.G. 43 art. 2 alin. (2).

10. Toate datele colectate în timpul cercetării arheologice trebuie să fie înregistrate în limba română și într-un format care să le asigure compatibilitatea cu Repertoriul Arheologic Național.
11. Rapoartele și datele colectate în timpul cercetării arheologice pot fi traduse și într-o limbă străină la cererea beneficiarului documentației, dar numai cu girul arheologilor români participanți la cercetare.
12. Etapele de diagnostic, săpătură sau supraveghere arheologică pot fi necesare în următoarele cazuri:
- a. punerea în practică a unui proiect de cercetare arheologică, care nu este generat de o amenințare la adresa patrimoniului arheologic⁴⁷.
 - b. ca parte a unui Studiu de Impact asupra Mediului (Studiu de Impact asupra Mediului = Environmental Impact Assessment – EIA)⁴⁸.
 - c. ca urmare a unei preconizate intervenții asupra solului care poate reprezenta o amenințare pentru potențialul arheologic a unei zone delimitate sau a unui sit arheologic.
 - d. ca parte a fazelor de realizare și avizare a documentațiilor urbanistice (în cadrul legal stabilit de documentațiile de urbanism naționale, regionale, locale și/sau în stadiul elaborării acestora).
 - e. ca urmare a unor procese naturale care pun în evidență bunuri de patrimoniu arheologic⁴⁹.
 - f. Ca urmare a unor acțiuni umane, altele decât cercetarea arheologică, cum ar fi: lucrări de construcții, lucrări de prospecțiuni geologice, inclusiv teledetectie, lucrări agricole, precum și alte tipuri de lucrări și cercetări efectuate subteran sau subacvatic⁵⁰.

⁴⁷ De exemplu, în cazul conceperii unui proiect de cercetare arheologică sistematică.

⁴⁸ Convenția La Valetta, art. 6, alin. (ii), lit. b.

⁴⁹ O.G. nr. 43/2000, art. 2 lit. i alin. (ii)

⁵⁰ O.G. nr. 43/2000, art. 2 lit. i alin. (i)

- g. Ca urmare a lucrărilor de construire, modificare, extindere sau reparare privind căi de comunicație, dotări tehnico-edilitare, inclusiv subterane și subacvatic, excavări, exploatare de cariere, construcția de rețele magistrale, amenajări pentru îmbunătățiri funciare, rețele de telecomunicații, amplasarea de relee și antene de telecomunicații, lucrări de cercetare și de prospectare a terenurilor – foraje și excavări –, necesare în vederea efectuării studiilor geotehnice, amplasarea balastierelor și a sondelor de gaze și petrol, precum și alte lucrări ⁵¹.
- h. în cazul elaborării de planuri investiționale și de dezvoltare inițiate la nivel privat, local, regional, național sau internațional.
13. Una sau mai multe etape ale cercetării arheologice poate fi inițiată sau desfășurată ca urmare a cererii unor/unei persoane fizice sau juridice de drept public sau privat (autorități centrale sau locale, instituții cu atribuții de urbanism, comisii naționale, instituții ale administrației publice centrale, județene sau locale, instituții publice muzeale, de cercetare sau învățământ superior, proprietari individuali de teren, investitori publici sau privați, arheologi etc.).
14. Standardele și procedurile se aplică tuturor tipurilor de cercetări, fie că sunt generate de cercetarea fundamentală, de interesul comunității locale în cadrul procesului de planificare și dezvoltare urbanistică manifestat în documentații de urbanism, sau de propuneri investiționale individuale.
15. Toate etapele cercetării arheologice (diagnostic, săpătură, supraveghere, colectarea materialului arheologic) pot fi întreprinse în toate cazurile în care patrimoniul arheologic este amenințat de acțiunea factorilor umani sau naturali.
16. În cazul punerii în practică a unor proiecte investiționale, publice sau private, etapele cercetării arheologice (diagnostic, săpătură, supraveghere, colectarea materialului arheologic) vor fi astfel concepute încât să fie în acord cu proiectul investițional.

⁵¹ cf. O.G. nr. 43/2000, art. 6.

1.C. Standarde

1.C.1. Diagnostic arheologic

Diagnosticul teoretic și/sau de teren va determina, din diferitele surse de documentație existente, extinderea, calitatea și cantitatea potențialului arheologic din zona supusă evaluării, considerate a fi necesare în vederea realizării scopurilor proiectului de cercetare arheologică.

Rezultatele diagnosticului arheologic sunt o fișă tehnică și un raport de diagnostic arheologic.

1.C.2. Săpătura arheologică

Săpătura arheologică examinează și înregistrează patrimoniul arheologic din zona cercetată, folosind acele metode și practici specifice considerate a fi necesare pentru a atinge scopurile propuse printr-un proiect de cercetare arheologică.

Rezultatele săpăturii arheologice sunt: o fișă tehnică, unul sau mai multe rapoarte publicate și o arhivă.

1.C.3. Supravegherea arheologică

Supravegherea arheologică înregistrează patrimoniul arheologic descoperit pe parcursul unor lucrări de investiții publice sau private și poate propune, dacă este necesar, punerea în practică a unui proiect de săpătură arheologică.

Rezultatele supravegherii arheologice sunt: o fișă tehnică și un raport de supraveghere arheologică.

1.C.4. Colectarea materialului arheologic

Intervențiile asupra materialului arheologic rezultat ca urmare a unei etape a cercetării arheologice vor asigura înregistrarea și prelucrarea patrimoniului arheologic

astfel încât acesta să nu fie iremediabil afectat, iar caracteristicile sale relevante să fie înregistrate.

Rezultatele înregistrării și prelucrării materialelor arheologice trebuie diseminate prin rapoarte și cuprinse într-o arhivă accesibilă,⁵² realizată în acord cu cerințele Repertoriului Arheologic Național.

⁵² Convenția La Valleta, art. 7, alin. (ii)